

A kapumon kopogtat a szeretet,
Nyújtom felé kidolgozott kezemet.
Az ajtómat, s szívemet kitárom,
A szeretet, s a hűséget úgy várom.
Tárva, nyitva van előtte a portám,
Adjon Isten sok-sok ilyen vendéget.
Kiben él a segítőkész szeretet,
Bármikor jön, sohasem késő, s nem korán.
Megpihenhet, ékét oltja a konyhám,
Amíg láng lesz a gyertyának a csonkján.

2001